

GRAD

PL

6058.9

.A17

1910

BUHR

GRAD

PL

6058.9

.A17

1910

BUHR

Ros. Almario

ANG MANANAYAW

Aklatang Bayan

I Aklat

Limbagan at Litograpía

N^o.

JUAN FAJARDO

Daang Carriedo Bldg. 101, Sta. Cruz.

MAYNILA—1910.

ANG MANANAYAW

Ros. Almario

UNANG PAGKALIMBAG

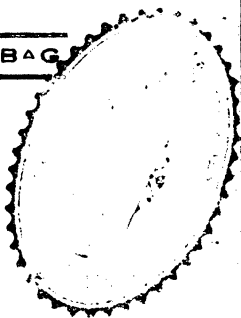
MAYNILA

LIMBAGAN NI JUAN FAJARDO

Daang Carriedo B'g. 101, Sta. Cruz

1910.

GRAD

PL

6058.9

.A17

1910

BURR

Aring tunay ng Aklatang Bayan.

grad

4035 8495

Phil's

4/26/01

Aklatang Bayan.

Sa gitnâ ng masinsing ulap na sa kasalukuya'y bumáhalot sa maynós na langit ng Lahing Tagalog, ang «Aklatang Bayan» ay lumabás.

¿Layon? Isáng íisâ: makipamuhay, ibig sahihi'y makilaban, pagkat ang pakikipamuhay ay isáng ganáp na pakikitunggalì, isáng lubós at waláng humpáy na pakikibaka

At makikibaka kami laban sa masasamáng hilig, mga ugalì t paniwalâ, maging tungkol sa politika, maging sa relihiòn at gayón sa karaniwang pamumuhay; yamang ang mga bagay na itò'y siyáng mga haliging dapat kásaligan ng alín mang bayan: tatlong lakás na siyáng bumúbuð ng káluluwâ ng alín mang lahi

At upáng malubós ang pagpapakilala ng adhikáng itò sa aming mangagiging manghabasa, kung sakalì, ngayon pa'y malugód na't magalang na ipinatátalastás namin sa kanilâ ang mga aklat na sa kasalukuya'y niyáyari sa loob ng Aklatang itò:

**Ang Mánanabong, Ang Pang-
ginggera, Bagong Hudás, Ang
Sakim Bagóng Parì at ibá't
ibá pa.**

*Pangnanay na anak ng Aklatang ito
«Ang Mánanayaw», na ngayó'y bagong
kaluluwál pa lamang sa laranḡan ng
Panunulat. Kulang sa katás marahil,
marahil ay gayón din sa lusóg ng
pangangatawán, bigláu na bunḡa pa-
libhasà ng isáng panitik na salát sa
ilaw ng talino at dahóp sa yaman
ng pananalitá.*

*Magsisitulong sa aklatang ito ang
mḡa katoto ko't kaadhikḡng Faustino
Aguilar, namámatnugot sa TALIBA, Car-
los Ronquillo, punóng-mánunulat sa ná-
turan ding páhayagán at mḡa ibá pang
gurò ng panitik, na sa pamamagitan
ng limbagan at papel ay magsásabog,
hanggáng sa lalóng lihim na pook ng
Katagalugan, ng makákaya niláng
pangliwanag na ilaw sa mḡa kalahèng
nangángailanḡan nitó.*

Ros. Almarì,

Taga-pamahalà ng Aklatang Bayan.

Maynilà, 30 V-1910.

Ang Mánanayaw.

Jóvenes que estais
bailando, al infierno
vais saltando.

SIMULA

Pati: Mánanayaw. Alanganing tindíg; ni mababà ni mataas; katawáng malusóg, makatás, sariwà; mga matáng malalakít bugháw, dalawáng bintanàng pinanúnungawan ng isáng káluluwáng nag-iinit, nag-aalab sa ningas ng apóy ng isáng damdaming batis na dinádaluyan ng aliw, aliw ng sandali na nakalúlunod, nakafinis at nakamamatáy sa bawà't káluluwáng maligò sa kanya.

Sawi: Túbong lalawigan, binatang

nag-aaral sa Maynilà. Buhat sa ma buting lipì, angkán ng mga mayaman, si Sawi ay isang binatang lumakí sa lilim ng pananagana: kimí, mahihiyáin, ugaling babae, si Sawi ay hindi kaparis ng mga binatang walang ibang minimithimithi kundi ang matulad sa isang paróparó, sa isang bubuyog, na tuwina'y hanap ang mga bulaklak, upang simsimin ang kanilang bangó.

Tamád: Isang hampás-lupà, isang hampás-bató, na gaya ng tawag sa kanyá ng madlá. Ulila sa amá't ulila sa iná. Walang asawa, ni anak, ni kapatid, ni kamaganakan kungdî... si "Ligaya"; ligayang pará sa kanyá'y hindí natatagpô sa alin mang dako, sa alin mang poók, maliban sa mga bilyar, sabungán, pangginggihan, bahay-sáyawan at mga bungangá ng impierno na sa balana'y lagíng nakauinang.

—Tamád, ¿kumusta ang *ibon*?

—Mabuti, Pati, maamò na ngayón.

—¿Handáng pumasok sa kulungán?

—Oh, walang pagsalang hindi siya papasok!

—Ano ang sabisabi niya sa iyong tungkol sa akin?

Paris din ng mga unang salita na naiukol ko sa iyong nang tayo'y unang magkátagpo sa isang handaan: na, ikaw ay magandang katulad ni *Venus*, paris ng Talà sa umaga. Umiibig na sa iyo! Maasahang siya'y bihag mo na...

Binuksan ni Pati ang kanyang dalawang labi na nagpupulahan upang paraanin ang isang matunog na halakhak.

—*Con qué*, umiibig na sa akin, ha?

—At paghahanapin ka mamaya.

—Saan? Saan mo ako itinuro?

—Sa bahay-sayawar.

Sa makatwid pala ay nalalaman nang ako'y mananayaw? At ano ang sabi sa iyo? Hindi ba niya nababasa ang mga pahayagang, hindi minsan at mamakalawang nagsasabog diyán ng mga balitang diumanoy hindi mga babae ang mga manana-

yaw sa «suscripción» kundi isáng tungkós na mga talimusák?

—*Medio... medio* sinabi niya sa akin ang ganyán; nguni't tinugón ko siyang ang gayóng balitá'y mangyáyaring magkátotoó, kung minsan. at mangyayari rin namáng hindi, «Si Pati»—ang wikà ko sa kanya, —«iyong dalagang ipinakilala ko sa iyo sa handaang dinaluhán natin ay isáng matibay na saksi ng katotohanang ang isáng magandang perlas ay mangyáyaring mapaliblib sa gitnà ng burak...»

At tumigil sandali ang nagsásalitâ upáng lumagók ng laway at magpatuloy, pagkatapos, sa mga ganitóng pangungusap:

—At si Sawi (ang ibong pinag-úusapan nilá) —ay naniwalâ namáng ikáw ay isáng «magandang perlas», isáng dalagang mahinhín, may puri, marangal...

—¿At hindi na itinanóng kung bakit akó nápapasok sa bahay-sayawan?

—Itinanóng ¿bakit hindi? nguni't

ang dilà ni Tamád, ang dilà ng bugaw mong si Tamád, ay nang mga sandaling yao'y lumikhâ ng mga pangarap na sa kanyáng bibíg ay larawang mistulà ng katotohanan, katotohanang nákita, sinaksihán ng kanyáng tingín. At sinabi ko sa kanyáng halos maagnás ang luhà ko: ¡Oh, Sawî, kung nalalaman mo ang buông kasaysayan ni Pati, ng magandang Pati, na hinahangâan mo ngayón, ay dí sasalang siyá'y málalarawan sa mga balintatâw ng mga matá mo na katulad ng isang banál na babae, ng isáng ulirán ng kadalagahan. Pagka't siya, ang habol ko pa, ay isáng ulilàng dumanas ng di gágaanong kasawian sa buhay, naging magpapalimos, naging manghihingi, at nang ayaw nang lawitán ng awà ng mga tinátawagan ay napilitang pumasok na alilà, ipinagbili ang lakás sa isáng mayaman.... dapuwa't...

—¿Anó pa?

—Ang mayaman, ang dugtong ko, sa haráp ng waláng kaagáw na dilág

ni Pati, ay nagnasang paslangin ang kanyang dangal.

—¡Paslangin! Mainam kang magtata-tahítahî ng kasinungalingan. ¿At anó pa ang aking ginawá?

—Na ikáw ay tumutol sa gayóng karumíng adhiká.

—¿At pagkatapos?

—Nilisan mo ang bahay na pinag-lilingkurán upáng pumasok sa pag-kamánanayaw.

—Samakatwíd, ang tapos ni Pati, pará kay Sawi, akó'y isáng banál na babae, isáng ulilanginapí ng Palad, naging magpapalimos, manghihingi, alilà, alipin, sa madalíng sabi; at dahil sa pagtatanggól ng puri ko'y iniwan ang bahay ng mayaman, upáng pumasok.... ¿gayón ngá ba?

—Ganiyán ngá.

¡Oh, kung ipinahintulot ng Dios na ang mga kasinungalingan, bago makalabás sa bibíg ng mga nagsisiningaling, ay magíng apóy muna...!

Si Pati, pará sa ating nakakakilala sa kanyá, ay isáng isdâng kapak, na

sa labás ay walâng ibáng ipinatátá-
nâw kundî ang kintáb ng kaliskís,
bago sa loob ay walâng ibáng ma-
dâdamá kundî ang mabahòng burak.
Siyá'y hindi lamang kirí, hindi la-
mang salawahan; higit sa kirít sala-
wahan, si Páti ay isáng tunay na
salarín, isáng mangbibitay ng mga
káluluwáng nahúhulog sa kanyáng
kandungán.

Batà pa lamang, halos bagong su-
misiból pa lamang, si Pati'y pinag-
katakután na ng mga binatà sa ka-
niláng pook. ;Bakit hindi, sa, bálana'y
sinagután ng óo, balana'y pinangga-
kúan, bálana'y sinumpâan; mga pa-
ngakò at sumpâng bawâ't isá'y pina-
títibayan sa pamamagitan ng isáng
sanlâ, ng isáng lágak, na hindi na
mababawì kailán man!

Ngun't... nagsasalitâ na namán si
Tamad; pakinggán natin:

—Pati—aniya—mamayâ'y hindi sa-
salang dádalhín ko sa iyó ang ibon.

—Dáratíng kayóng handâ na ang
hula.

At naghiwaláy ang dalawâ.

II.

—¿ ?

— ¡ !

At nároón na silá sa unang baytáng ng hagdanang patungo sa bayan ni Plutón: sa bahay-sáyawan. Náuná si Tamád, ang tuksó, at si Sawî ay sumúsunód sa dako niyáng hulihán.

Ang *Templo* ng masayang diosa *Terpsícore*, nang mga sandalîng yaón ay maitútulad sa isáng Hardín ng Kaligayahan: doon at dito'y waláng námamalas ang tingín kundî ang mga bagong Eba, ang mga bagong Adán, doon at dito'y nagsabog ang mga bulaklák, nagsalisalimbayan ang mga paroparó

Pagdatíng na pagdatíng ng magkasamang si Sawî't si Tamád sa bahay-sáyawan, si Páti, na nag-aantáy

na sa kanilá ay malugód na sumalubong at nakanġiti, nakatawang bumati sa kanilá:

Nangáligaw kayó rito...

Si Sawi'y hindi tumugón. Ang mga salitá ni Pati, ang mga bigkás na yaóng mandi'y pinulután sa tatamis, ay isaísang sumapit sa pusò ng natitigilang binatà. ¡Anóng gandá ni Pati nang mga sandaliing yaón!

Sa loob ng kanyáng damít na nanganganinag sa dalang, sa malas ni Sawi ay siyá ang nakita ni Flammarión sa kanyáng pangarap: taong ilaw ang pinakalamán, at ang mga kamáy ay dalawáng bagwis.

Si Tamád, na nakákita sa ganitóng pagkakapatigil ng kanyáng kasama, ay kumindát ng isá kay Pati at lihim na itinurò yaón: «¡Talagáng *torpe* ngâ!»

Noo'y isá g hudyát ng tugtugin ang nárinig:

—¡Bals!—ang panabáy na turing ng mga náiníp na mga mananayaw.

At umugong ang malakíng *salón* sa kiskís ng mga sapatos.

Si Pati na nálalayô na sa dalawáng magkasama, pagsisimulâ ng sáyawan ay mulîng lumapit kay Sawî:

¿Ibig pô ninyóng sumayáw?—ang magiliw na tanóng

—Hindî pô.. bahalâ na pô... má-mayâ na pô kung sakalî.—At tumin-díg na tila nainitan sa pagkakáupô; dinukot ang panyô sa bulsá at pina-hid ang pawis na sa noó'y butílbutíl na sumísipót.

—¡Mahíhiyáin pa ang tunggák! ang naibulóng tulóy ng magandang mána-nayaw. At tinalikdán ang binatà na halos padabóg. Tila nagálit sa gayóng pagtanggí ng inanyayahan.

Ang gayón ay náhalatâ ni Sawî, kayá't paanás na násabi sa sarili, nang siyá'y naúupô na:

—¡Bakâ nagalit ah!...

At lalòng nag-ulol pa ang ganitóng pangangambá ng binatà, nang mákitang si Pati ay kinúkuha na ng isáng makisig na *bailarín*:

—¡Sayang at hindî ko siyá napa-irugan!

¿Sinong laláki ang kumuha sa kanyang magandang mananayaw?

¿Katipán na kayá niyá?

¿Kasintahan na kayá?

Mga ganitóng pag-iisip ang gumúguhit sa gunitá ng binatà, nang sa súugat sa kanyang pandiníg ang tanóng ni Tamád.

—¿Bakit hindi ka sumayáw? At hindi na binigyáng panahón na ang inusisà ang makasagót pa, at si Tamád ay nagpatuloy sa kanyang pagtuksó:—¿Naniniwalà ka bang sa mga bahay-sáyawan ay waláng dumádaló kundí ang mga taong waláng kabuluhan?

—Hindi sa gayón, katoto...

—¿Naniniwalà ka ba—ang ulit ni Tamád - na sa mga bahay-sáyawan ay waláng ibáng dumádayo kundí ang mga hampás ng Dios na nagkalat diyán? Ah, nagkakámali ang mga may ganitóng paniwalà, at saksíng matibay ng kamaliang itó ay ang nakikita mo ngayón, kaibigang Sawí. Ang ginoóng iyáng kasayáw ni Pati

ay isáng abogadong kilalá sa mga pook na itó ng Maynilà... ang ginoóng yaón—at itinurò ang isáng umíkit na kayapós namán ng isáng babaeng habâan ang mukhá at singkít ang matá—ang ginoóng yaón ay isáng *farmaceútico*; at itó, itóng nagdáraán ngayón sa tabí natin na may kawíng pang bulaklák sa tapat ng dibdíb, ay isáng mayamang mánḡanḡalakál...

Anó pa't ang lahat ng mga nároón ay isáisáng ipinakilala ni Tamád kay Sawi: may mga *estudiante de derecho*, mga nagáaral ng *medicina*, mga mánḡanḡalakál, mga polítikó, at mga ibá pang «pag-asa ng Bayan,» wikà nga ng Dakilang Bayani ng Lahí.

Nguni't ang mga ganitóng pagpa-pakilala ni Tamád ay hindi warì pansín ng kanyáng kinákausap, pagká't itó, pagkatapos niyáng humintô, ay waláng ibáng náisagót kundì:

¿Sino ang kasayáw ni Pati?

Ang ganitóng pagwawaláng bahalà ng kanyáng kaniḡ ay hindi ikina-poót ni Tamád. |Bagkús ikinagalák

pa ngà! Náhalatâ niyáng sa pusò ni Sawi, nang mga sandalîng yaón, ay walâ nang ibáng nagsisikíp kundî ang larawan ng kanyáng *kandidata*, at walâ nang ibáng naririnig ni nakikitang anó pa man ang binatâ kundî ang mahinang sagitsít ng sapatos ni Pati sa tablâ ng *salón* at ang kanyáng mapanghalnang tindíg.

Si Sawi, pusong lagîng tikóm sa hibò ng pagkakásala, ngayó'y unti-unting nabúbuksán sa tawag ng isáng bagong damdamin, damdaming aywán niyá kung anó, datapwà't nálalaman niyá, óo, na ang damdaming yaó'y waláng pinag-iwan sa bagang nagbíbigáy init sa isáng kaldera, apóy na gumigising sa dating tulóg at nagbíbigáy siglá sa dating malamíg na pusò.

Ang bulaklák na noóng una'y takót sa halík ng araw, ngayó'y bumúbukád sa hagibis ng bagyó.

Samantalang ang mga pareha'y nagsalísalimbay, sa gitnâ ng *salón*; samantalang ang mga pareha'y waláng

hintô ng búlungan, kálabitan, kindatan, kúrutan, at kung minsá'y ang pálitan ng matatamis na salitâ; si Sawi, sa luklukang kinarórooná'y waláng ibáng inísisip-isip kundî kung «paano ang paraang dapat niyang gamitin upang maparating sa taya ng mapanghalinang *binibini* ang mga itinítibók ng kanyang káluluwâ.»

—Tamad ang pamuling tawag sa katabí-ibig kong akó'y pagtapatán mo: ganó ang tunay na kalágayan ni Pati? Dalaga ó may asawa? malaya ó may katipán?

—Nálimutan mo na ba ang maliksíng tugón ng tinanóng ang mga isinagót ko sa iyó noong unang tayo'y magkásama hinggil din sa mga gan-yán mong pag-uusisâ?

—Marahil... ganó ba ang sinabi mo sa akin noón?

—Sinabi ko sa iyóng si Pati'y dalaga at waláng asawa, malaya at waláng katipán.

—Samakatwíd...

—Samakatwíd ang agád na habol

ni Tamád - samakatwíd si Pati ay malayà, malayàng tulad ng isáng isdâ sa tubig, ng isáng paróparó sa halamanan, ng ibon sa alapaap.

—Kung siyá kayá'y pag-alayan ko...

Náhalatâ ni Tamád ang tungo ng ganitóng pananalitâ ni Sawî; kayâ't hindi na inantáy na matapos pa at matuling sumagót:

—¿Bakit hindi? ¿bakit hindi mang-yáyaring siyá'y pag-alayan ng pag-ibig? ¿Hindi ba't ikáw ay isáng binatâ, at siyá'y isáng dalaga? ¿Hindi ba't ikáw ay isáng makisig na bagong-tao at siyá'y isáng magandang bini-bini? ¿Bakit hindi...?

—Katotong Tamád, tila mandín biníbirò mo akó.

—¿Biníbirò kitâ? Hindi ko pa sinásabing lahat sa iyó ang mga náalaman ko tungkól sa babaeng iyán, pagká't nangángambá ngâ akóng bakâ ka malulà...

—¿Malulà?

—Kung sabihin ko sa iyóng si Pati ay tila.. tila...

—¿Tila anó?

—Tila nagkákagustó sa iyó...

—¡Nagkákagustó!... ¿Diyatà? ¿diya-tà't si Pati'y nagkákagustó sa akin?

—¿At bakit mo namán násabi ang gayón?—ang usisàng may halòng pananabík.

—¿Bakit hindī'y sa minámasdán ko ang bawà't kilos niyá?

Noó'y nagkátaóng si Pati'y tumítin-
ngín kay Sawi. Nápanstn ni Tamád
ang gayón. Kinalabít ang kanyáng
kapulong at ang bigkás na pangiti:

—¡Nákita mo na... di ngayón ay
tiningnán ka na namán!

—¡Tunay!—ang náibulóng ni Sawi
sa sarili.—¡At, anóng lagtkít na sulyáp
ang kanyá, anóng lambíng, anóng
pagkásarápsaráp!

Natapos ang unang bals.

Sa ikalawáng hudyát ng tugtugin
na nagbalitá sa mga nároon ng isáng
mainam na *two-step*, si Sawi ay hindi
na nakatiis:

—¡Ibig kong sumayáw sa kanyá!

At noón di'y iniwan ang likmúan,

madaling lumapit kay Pati, at ang magalang na samò:

—¿Ibig pô ba ninyó akóng paunlakán?

Sa ganitóng katanungán ng binata, si Pati'y hindi man lamang nagbuká ng bibíg; subalit pinasagót ang maputit maliit niyang kamáy na noó'y agád ikinawit sa bisig ng nag áanyaya.

Mga matáng sanáy bumasa sa pusòng lalaki, noón pa'y nábanaagan na ni Pati ang kanyáng nalalapít na tagumpáy:

—¡Huli na ang ibon, huli na, huli na!—ang magalák na bulóng sa sarili.

At nang siláy sumayáw na ay pinapaglarò ng gayón na lamang sa kamáy ng kanyáng kayapós, ang maliit at malantik niyang baywang.

Si Sawi, sa ganitóng laláng ng babae, ay untuntung nanglilit na animo'y isáng kandilang naúupós sa híhip ng hangin.

At ang makamandág na samyô ng sampagang kanyáng sinísimsim ng mga sandaling yaón ay hinayhinay

nang tumátagós sa kaibuturan ng kanyáng damdamin.

¡Umfibig na siyá... at umfibig ng isáng pagfibig na taós, maálab, marubdób, na gaya ng isáng sigá sa alò ng hangín, gaya ng isáng sunog sa buhos ng gás!

Bawà't ngiti ni Pati, bawà't sulyáp na panakáw na ipakò sa kanyá, ay mariíng tumítimò, bumábaón, sumúsugat sa dibdíb ng na sa panganib na si Sawi, paris ng pagtimò, pagbaót pagsugat ng isáng mahayap na palasó.

—Aling Pati—ang kimíng tawag sa kasayáw—kung akó pò kayá'y pu-marito gabígabí ay mákakasayáw ko kayó?

—Bakit pò hindi?—ang malambíng namáng fugón ng tinanóng.

Ang binatà natin, ang *torpeng* si Sawi, sa ganitóng pao ni Pati, waláng ibáng naisagót kundi isáng banayad na:

—Salamat pò.

At hindi na umimík pang uli hanggáng sa matapos ang sáyawan.

Si Simoun, ang kasindak sindák na Simoun sa *Filibusterismo* ni Rizal, pagkapaglapat ng mga dahon ng pintûan ng *Templo* ni *Terpsicore* ay nagpamalas sa mga nangínginig ni-yáng labì ng isáng mapagkutyáng ngiti; at saka sinabing:

—*¡Buena está la juventud!...*

III

Si Sawi ay walâ nang pagkásyahan ng pag-ibig kay Pati.

Bawa't saglít na dumaán, bawa't saglít na yumao, ay isáng palasô na namáng umíwà sa kanyáng dibdíb.

—Oh, Patil... ¿kailán mo pa má lalamang iniibig kitá? ¿kailán mo pa málalamang ang pusò ko'y naging dambanà na ng iyóng mahál na larawan? ¿kailán mo pa málalamang si Sawi'y walâ nang ibáng dinárasáldasál kung hindi ang pangalan mong walang kasingtamis?

Dilàng kimí, gapós ng pagpipitagan, si Sawi ay nagtítíis manirá na lalamang sa mga himutók at buntóng-hingá. ¿Magtapát kay Pati?

—Kung akó'y halayin? ¿Kung hindi

pakinggán ang idáraing ko? kung birùbirùin ang pag ibig? |Ayl...

Dapwà't, kung natátantô niyáng si Pati ay isáng maawàing waláng dí nilimusán ng kanyáng pag-ibig, kung natátantô niyáng si Pati ay i-áng maawàing waláng pinagkaitáu ng kanyáng *habág*, kung natátantô niyáng si Pati'y waláng ibáng ináantay-antáy kundí isáng kalabít na lamang, ang isáng salitáng sukat maghiwátig ng kaniyang damdamin upang lúbusan nang ipagkatiwalà sa kanyá ang kanyáng káluluwá, ang kanyáng katawán; ang mga gayóng hinagpis at pag-aálinlangan ay hindi na sana sumagi sa kanyáng gunitá.

Ngunit si Sawi ay isáng *singki* pa; kayá't hindi niyá nálalamang, sa Maynilà, ang salitáng «Mánanayaw» ay nákakatugón ng mga salitáng «mangdadambóng sa lilim ng batás», «magnanakaw sa loob ng bahay.»

Kung nálalaman niyáng sa mga bahay-sáyawan ay hindi ginágamit ang mga salitá upáng sabihing: «Iniibig

kita, » ibig kitang kárin » kundi sukat na lamang ang mġa suliyáp, kindát at kalabít, disin si Pati'y malaon ng nagíng kanyá, ó sa matuwíd at lalòng tumpák na sabi, siya'y nagíng kay Pati.

Bagamán, ang kanyáng mġa pag hihimutók ay hindi rin lubháng naglawíg, pagka't noóng isáng gabíng si Pati'y manaog sa bahay-sayáwan, upáng umuwi na sa bahay, ay *nagkapalad* siyang mápas-ma rito, sa *túlong* at *awò* ng kanyáng kaibigang si Tamád.

—|Binibining Pati: ang tawag ng binatà, nang siláy nagsásarilí na sa gitná ng dilím —|magalit ka pô kayá kung akó'y may sabihin sa iyó?

—Kung makagágalit pô... ang tila pabiròng sagót ng tinanóng.

Si Sawi ay nápatigagál.

¿Paano ang kanyáng gágawin?

¿Saán siya maglúlusót ngayón?

|Natakpán ang bútas na kanyáng ibig paglagusán.

Maláong hindi nakaimík.

Sa haráp ng ganitóng pangyayari, si Pati ay lihim na nápagiti:

—Talagáng *singki* ngál - ang ná-wikà sa sarili.

Nang hindi pa rin humúhumá ang binatà ay si Pati na rin ang *nag-abaláng* maglawít ng silò.

—Ginoóng Sawi: - ang bungad - kung hindi pô akó namámali ay tila nákita ko na kayóng minsán, bago kayó makarating sa aming pinagsasayawán.

—Saán pô?—ang patakáng saló ng binatà.—Sa lalawigan kayâ, sa marálitáng lalawigan na aking kinákitaan ng unang liwanag?

—Hindi pô, dito rin pô sa Maynilà. . aywan ko na pô lamang kung saán at kailán; nguni't nákita ko na kayó.

—Dakilà pô ang palad ko kung magkakágayón.

—Akó na ngâ pô lamang yatà ang talagáng abâng-abâ, sapagká't nákita na'y hindi pa nápansín.

—Binibini!... Binibinining Patil...
Hindi ko kayo nápansín? Datapuwa't

mangyáyaring kayó'y hindi ko mapansín?

—Talagá pong gayón na ngâ lamang ang nangápakaliliít na paris ko.

—¡Napakaliít! ¿Paano pông mangyáyari, na, ang isáng pinaglilingkurán ay magíng maliít pa kay sa isáng naglilingkód?

—¿Pinaglilingkurán pô, ang sinabininyo?

Umandáp andáp ang pusò ni Sawi at nag-alaalang bakâ siyá ay nápapabiglâ na... nguni't, ¡pag asa at lakás ng loob! Ang napagdaanan na'y hindi na dapat pagbalikán. ¡*Adelante!* ang wikâ ngâ ni Golfin sa *Marianela* ni Galdós, ¡*adelante, siempre adelante!*

—Opò—ang patibay ng waláng katólgatól ang dilâ—pinaglilingkurán pô, ang aking sinabi.

—¡Pinaglilingkurán pô akó! at ¿nino pô?

—A....a....akó pô.

Si Pati ay lihim na nátawá.

Si Sawi ay lihim na nanginig.

—¡Lumálabis yatâ ang kapangahasán ko?

At inantáy na sumagót ang dalaga, paris ng pag-aantáy ng isáng nása-sakdál sa pasiýa ng isáng hukóm.

Ang palad ni Sawi, nang mga sandaling yaon, ay nábibitin sa mga labi ni Pati. ¿Anó ang itútugón sa kanyá? ¿Oo? ¡Oh, langit! . . . ¿Hindi? ¡Oh, kamátayan!

Si Pati, matapos mapindót ang sikmura na sumásakitsakit din dáhil sa pinípigilang pagtawa, ay bumigkás ng ganitó:

—Ginoóng Sawi: ¿kinúkutyá mo poyata akó?

—¡Hindi pô; túnay na túnay po ang aking sinabi. ¡Oh, kung mangyayáring mabuksán ang aking pusò!..

Patuloy ang kaniláng pag-uúsap.

Mula sa malayò, sa isáng pital ng langit, ay pumaibahaw sa tingit ang isáng anaki'y bundók na kaku lay ng usok, ang úlap, ang makapa na úlap, sugò ng nagbábantáng ulap.

Noón, ang mga naglálakád ay kasalukuyang dumáratíng na sa tapang ng isáng *accessoria* na nátitirik

dakòng kaliwâ ng maluwáng na lansangan ng Azcárraga.

—Umakyát pô muna kayó—ang anyaya ni Pati sa binatà - maaga pa pô namán.

¡Maaga pa!

¿Maaga pa ang sabi ng babaeng yaón, gayóng magíikaisá na sa hatinggabí?

¡Ibáng-ibá ngâ namán ang mğa babaeng Maynilà kay sa mğa babaeng lalawigan!.....— ang náibulóng tulóy sa dî masiyaháng pagtataká sa gayóng náriníg.

Gayón man ay sinagót din ng isáng taós na pasasalamat ang nag áanyaya. At umakmáng tátalikód na upáng umuwi sa kanyáng bahay; dátapwá't pagkakataón! noó'y bumuhos ang ulán.

Isáng mapagtagumpáy na ngiti, ang namulaklák sa mğa labì ni Pati:

—¡Talagáng másisilò na ang ibon!

At mul't muling inanyayahan ang binatà hanggáng sa itó'y matapos sa pagpapahinuhod:

—Yamang tulot mo pô...—ang marahang sagót na bábahagya nang náriníg ni Pati.

Unang umakyát si Pati. Sa likurán niya'y sumunód si Sawi.

Sa itaás ng bahay, ang unang napan sín ni Sawi ay ang maayos na mga palamuting doón ay nagsabit, ang mga kuadrang nangagpapangagaw sa inam, ang mga larawan, *paisaje*, at mga iba pang sukat makaaliw sa tingín.

Isáng batang paslit ang dinatnán nilá sa bahay na itó, na, utusán ni Pati.

—Bulilit—ang tawag ng may bahay sa alilà, pagdating sa hulíng baytáng sa itaás—bigyán mo ng silya ang tao.

Ang inutusa'y maliksíng tumupád.

Naupô si Sawi; at ang batà ay nawalá sa kanyáng haráp.

Si Pati, samantalang pinagkúkurús ng binatà ang dalawá niyang kamáy sa pagkakaupô, ay pumasok sa silíd ng bahay upáng ayusin ang kanyáng buhók na naguló sa bahay-sáyawan,

at nang mulíng mapulbusán ang mukháng noó'y humúhulas sa agos nang pawis

At bago lumabás ulí ay makailán munang binikásbikasan ang kañyang bihis at itinanóngtanóng sa sarili kung ang ayos niyang yaó'y sapát nang makapagpalundág ng isáng pusò sa kanyáng kinalálagyán. At nang tila nasiyahán na ang loob ay saká pa lamang naupô sa isáng luklukang may gadipá lamang ang layô sa kanyáng panauhin.

¡Anóng pagkáagandágandá ni Pati noón sa malas ni Sawi!

—¡Oh—ang nawikà tulóy—magíng si San Pedro man na panót ang tuktók, magíng si San Juan mapungay ang matá't magíng si San Pascual na maamò ang mukhá, sa haráp ng ganitóng dilág ay sápilitáng mabúbuyó sa pagkakásala!

¡At siyá, siyá pa ngá bang isáng hamak na tao lamang ang hindi matuksó?...

—Patil, ¡aling Patil... ang sunód-

sunód na tawag na kasabáy ng pangi-
nginig ng boóng katawán.

Ang tinawag ay hindi sumásagót.
Nguni't nápapangiti ng libim, pagká't
noón ay nahalatá niyáng ang maka-
mandág na init ng kanyáng katawán
ay tumátaláb na sa pusò ni Sawi.

At si Pati ay lumapítlapít pa sa
kanyáng kausap, at nakatawa, naka-
sulyáp na sakdál ng saráp.

Si Sawi ay lalòng nanginig.

Si Pati ay lalò pang lumapit sa
kanyá, lalò pang nilambingán ang
ngiti, lalò pang pinungayan ang suliyáp.

Ibig nang tumakbó si Sawi, ibig nang
sumigáw, ibig nang tumakas, upáng
makailag sa tuksó.

¡Daráng na daráng na sa init!

Nguni't noó'y siyáng pagdampi
sa kanyáng kamáy ng nagpúputla't
mga tabas kandilang daliri ni Pati,
at kasunód ang magiliw na usisà:

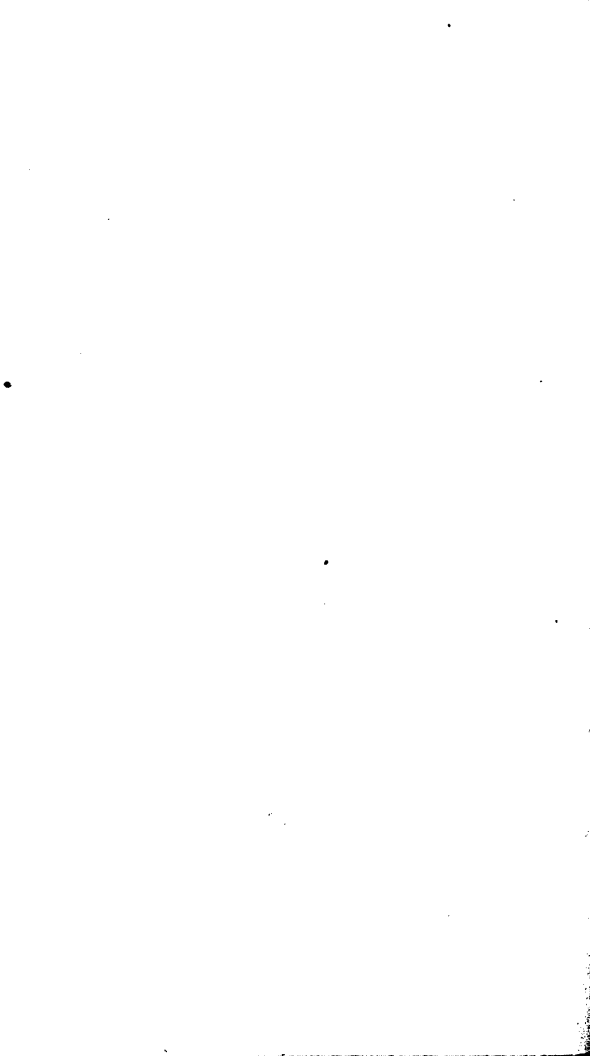
—¿Anó pò ang dináramdám ninyó?
¡nanglálamíg kayó!

—Opò... opò .. nanglálamíg nga pò.

At sabáy nagtindíg sa pagkakáupô,
ibunukás ang dalawáng bisig at igi-
napos sa liíg ni Pati, at ang samòng
namámasag ang tinig:

—|Pati, Pati, patawarin akó....!

IV.

Mulá nang unang gabí na kanyáng pagsamyô nang layaw sa kandunġan ng magandang Pati, si Sawi ay numpaan nang maging isá sa lalóng masikap na kampón ng *diosa* Terp-sicore.

Siyá'y isáng pusakál nang mánangyaw.

Ang mga aklát na dati niyang kaulayaw pagdatíng ng gabí, ngayó'y siyang mga matalik niyang kaaway.

¡Ni isáng sulyáp man, ni isáng saglít pang pakikiníg sa kanilá!...

Ang lahát nang kanyáng panahón ay lúbusang ipanaubayà na sa mga aliw ng sandali.

At ang kanyáng káluluwá, parang isáng katawáng kulang at salát sa

pagkain, untunti nang nauunsiyami, untunti nang naluluoy, untunti nang natinis sa dilim na noó'y bumábalot sa kanyang maulap na langit.

At mula noó'y walá nang ibáng pinangápangaráp kundi magpakalasing sa paglagók sa alak ng pag-ibig sa mga maninipis at mapupuláng labi ng kanyang marilág na Pati.

Si Pati, pará sa kanyá'y siyá nang lahat: pag-asa, ligaya, pag-ibig, kaluwalhatian....

Oh, ang makamandág na binhi, ang pag-ibig sa isáng salaríng katulad ni Pati, ay lumagó at nag-ugát sa puso ni Sawil

Minsan, sa isáng pag-uusap nilá, ay malinaw na nápalarawan ang kadakiláan ng kanyang pag-ibig sa magandang mananayaw:

—Pati, Pati ko aniya—gtunay bang akó'y iyóng minamahál?

Si Pati, sa ganitóng kahalingán ng binatá, ay minsang namuwalan sa bugsó ng isang pagtawang inimpít.

—Sumagót ka, Pati ko, sumagót ka sana.

—Oo—ang bigáy-loob ng mánanayaw—óo, Sawí ko, giliw kong Sawí, minámahal kitá.

—¿Gaya kayâ ng pagmamahál ko sa iyó?

—Higít pa; makálilibo pang mahigít. Infibig kitá paris ng pag ibig ng bulág sa araw, infibig kitá paris ng pag-ibig ng isdâ sa tubig, infibig kitá paris ng pag-ibig ng banál sa Dios. ¿Nasisiyahan ka ná?

--Pati, Pati ko, ¿tunay ang iyóng sinabi?

—Paris ng katotohanang madilím ang gabi, may init ang araw, may lamíg ang buwan; paris ng katotohanang akó ay may pusô, ikaw ay may atáy; paris ng katotohanang ikaw ay maganda, akó ay pangit.

—Pati, Pati. . at tinutóp ang kanyáng dibdib na tila ibig mawalat sa pitlág ng pusong noón ay dumanas ng dí gagaanong aliw.

At bago pinigilan si Pati sa mani-

pis niyang haywang, hinagkan sa noo ng isang matunog at mahabang halik at...

— Pati ko — ang turing — naririnig mo ba ang masinsing tibok ng aking káluluwá? Hindi? .. pakinggan mo: sinasabi niyang ikaw raw ang kanyang buhay, ikaw raw ang kanyang ligaya, ikaw raw ang kanyang langit... nalalaman mo na?

— Namán!

— At sinabi pa niyang — ang patuloy ni Sawi na tila hindi pansin ang «namán» ni Pati — at sinasabi pa niyang siya ay nagtayô ng isang dambana sa lalong lihim na pitak ng aking damdamin, dambanang sinabugan ng mapuputing sampagita upang suubin sa kanyang mahinhing halimuyak ang larawan ng isang bae, ng isang banal, ng kanyang magandang Pati...

*
* *

Ang lintâ, pagkatapos ng isang linggong pananabíknabík sa dugô ng

kulang-palad na si Sawi, ay hindi na nakatiis.

—Dapat na siyang magbayad!

At marining ikinapit ang kanyang matatalim na ngipin sa bulsang saganà sa pilak ng walang malay na binata:

—Sawi ko, giliw kong Sawi, bigyan mo ako ng limang piso upang maibilí ko ng barò.

Ang hiningan ay latag ang palad na sumagot:

—Narito, mutya ko, tanggapin ang hinahingi mo.

Nagdaan ang unang araw; dumating ang ikalawa.

Ang lintà, ang matakaw na lintà, ay muling sumigid na namán:

—Sawi ko, giliw kong Sawi, bigyan mo ako ng sampung piso na maibilí ko ng saya.

!Sampung piso na ngayón!

Gayón man, si Sawi ay hindi rin tumanggí sa gayóng paglibayo ng halagá. At..

—Náritó, mutyâ ko, tanggapín ang hinihingi mo.

Nagdaán ang ikalawáng araw at dumating ang ikatló.

At ang lintà, ang lintang kailán ma'y hindi na yata masisiyahan, noon ay pamuling sumigíd na namán nang sigíd na lalóng mariín pa kay sa mga una, lalò pang malakás; at...

—Sawî ko, giliw kong Sawî - na namán bigyán mo akó ng dalawáng-pung piso na maibilí ng sapín, pulbós, pabangó, medias at...

¡Dalawángpung piso na!

Dapuwát si Sawî, ang magaràng si Sawî, ay dumukot pa rin sa kanyáng supot na malamán:

—Náritó, giliw ko, ang sagót na namáng tila hindi pausin ang kanyáng pagkakápalaot - náritó ang hinihingi mo.

At hindi sa lamán lámang humahanggá ang kirót ng mga kagát ni Pati, ng lintang si Pati, sa katawáng namúmutlá na ng binatà, kundi hang-gang sa mga butó pa, na pinagtii-

nán ng kanyáng matatalím na ngípin.

Minsán, sa kaniláng pagsasarilí, si Sawi ay nagpakasawang magdampí ng mga labí niya sa mga namumúrok na pisngí ni Pati. Itó, pagkatapos maparaán ang gayóng kahibangán ng binata, ay tumanóng na may halòng birò:

—¿Iláng halik ang ibinigáy mo sa akin?

Si Sawi, lasíng sa mga sulyáp ni Pati, sa singaw ng kanyáng malusóg na katawán, ay sumagót na di magkangtututo:

—Isá... dalawa .. tatlo... apat... sampù, labínglimá .. ¡marami! ¡maramingmarami!... aywán ko na ba kung ilán.

—Báwa't halik ay babayaran mo ng piso.

—¡Piso! ..

¿Saán hindi masasaid ang bulsa ni Sawi sa ganitóng pamamaraan ni Pati?

Ang bariles, punôngpunô man, pag hindi naampát ang paglabás ng tagas ay dáratnán din ng pagkatuyô.

At gayón ang nangyari sa kulang pálad na binatà: untíuntíng naubos ang yaman, baytángbaytáng na bumabâ sa kailalimaug pinagháharlan ng dilím, dilím ng pananalát, dilím ng karálitâan

¿Anó pa ang kanyáng gágawín?
¿Mangutang? ¿Magsanlâ? ¿Magpalimós?

Tila salungát sa pagkatao niyá ang mga ganitóng gawâ.

Ngun't ¿paano si Pati? ¿paano ang kanyáng pag-ibig kay Pati? Mangyáyaring siyá'y uminóm ng luhà, ng sariling luhà, bagamá't masakláp; mangyáyaring siyá'y magtiis ng gutom; dapuwà't iwan si Pati, iwan pa si Pati!... Ang gayó'y tunay na dí niyá maáatim, pagka't si Pati ang kanyáng «pag-asa,» si Pati ang kanyáng «luwalhatl,» si Pati ang kanyáng «buhay,» si Pati ang araw ng kanyáng káluluwá, si Pati ang init na nagbíbigay siglá, lakás at tibók sa kanyáng pusò.

¡Oh, si Pati ay isáng halaman at

ang pusò niyá'y isáng halamanan!

At ang halama'y nag ugát at hindi na mangyáyaring bakbakín pa sa lupàng kinátutubùan kundí isásabog ang lupàng iyan; ¡at ang lupàng iyá'y ang pusò ni Sawi!

Mga iláng araw nang siyá'y hindi sumísilay sa bahay ni Pati dahil sa dináranas niyang pananalát. ¿Saán pa siyá magnánakaw ng pilak na ikasúsunód sa pithayà ng babaeng itó?

—¡Ah, mabuti ay magsanlá na!
At naesanlá.

At naúbusan na naman.

Nangútaug: naúbos din.

At nanghingí: gayón din.

—¡Ob! ¿anó pa ang aking gágawín?
¿Sumúlat sa kanyáng mga magúlang?

Ngayó'y walá na siyang amá, walá na siyang iná, ni kapatíd, ni kamag anakan. Lahát ay sumawà na sa kanyá. ¡Siyá'y itinatákuwíl ng kanyáng mga pinagká kautangan ng buhay!

¿At sinong banál na mga magulang ang hindi tátalikód sa mga anak na paris niyá?

Lusakin ang kaniláng dangál pagkatapos maubos ang pilak na kaniláng natipon sa tulong ng tiyagá at waláng humpáy na pakikiagaw sa masungit na kabuhayan; kaladkarín ang kaniláng pangalan sa lansangan, payurákyurakan sa bálanga, ipakutiyá-kutiyá, joh, anóng ganing-palà sa kaniláng pagmamahál!

At hindi pa rito lamang humá hanggá ang pagkapariwarà ni Sawt: mulá nang siyá'y magkábaónbaón na sa utang, mulá nang siyá'y magíng maghihingí, mulá nang siyá'y magíng karumaldumal na pag-uugali, ang mga dati niyáng kasama sa páaralan, ang mga dati niyáng kasama sa mga pasyalan, ang mga dating nagbíbigáy sa kanyá ng pamagát na katoto, ay isáisá nang nangilag sa kanyá, isá-isá nang natakót, paris ng paglayô't pangíngilag sa isáng may sakít na nakaháwa.

At lalò pa mangding nag-iibayo ang hapdi ng mga ganitóng kasanian kung siyá'y nakakasalubong sa daan ng mga dating kakilala na pagkakakita sa kanyá'y walâ nang ibáng pangunang batl kundî ang isáng halakhák, ang isáng mutunóg na halakhák, ang isáng ngiti, ang isáng mapagkutyáng ngiti; ngiti at halakhák na kung minsa'y sinása. bayán pa ng isáng pagdalirl sa kanyá at ng mga salitang:

—Nariyán ang hampás-lupà.

Bawà't bigkás na ganitó'y isáng palasô namáng tumitimò't sumúsugat sa kan-, yáng pusò, sugat na labis nang hapdi sugat na labis nang anták.

—Limutin ko na kayâ si Patil... ang takót na naisangguni sa sarili, nang minsang siyá ay náhihigâ na.

Ngun't joh, pagkakataóng labis ng sungit!

Nang siyá'y na sa mga ganitóng paghahakà, ay siyáng pagkariníg sa kanyáng pintûan ng tawag ng isáng boses na kanyáng ikinápabaugon.

—¿Sinó?—ang tanóng sa tumawag.

At lumapit sa pintûan na noó'y minsáng bumukás sa tulak ng dalawáng malakás na bisig.

—¡Si Tamád!—ang nasambitlá agád ni Sawi nang mákita ang dumatíng.

—*El mismo*, ang sagót ng sinambít—akó ngà.

Si Sawi, pagkakita sa taong itó na naging sanhi ng kanyáng pagkakápalungì, ay minsáng dinalaw ng poót, nangunót ang mapalad at mataás na noó, nanlísik ang dalawáng matá na nápatulad sa dalawáng apóy, at...

—¡Tamad!—ang sigáw na kasingtunóg ng kulóg—¡láyas, láyas sa bahay kol....

Nágulat si Tamád.

¿Bakit gayón ang pagkakásalubong sa kanyá ng dáting magiliw na katoto? ¿anó ang nangyari?

—¡Tamad! ang narinig pa niyáng ulit ni Sawi—¡láyas, láyas sa bahay ko ngayón dín!

Si Tamád, pagkaraan ng sandalíng pagkakápamanghá, parang kawal na

pinagseulán ng ulirat, pagkaraan ng unang ulán ng punlóng kaáway, ay patawá at paaglahing tumanóng:

— *Chico, chiquito*, ¿bakit ka nagkakaganyán?

— Tamád: huwág nang sumagót. Iwan ang báhay ko ngayón din.

— ¡Báh, kung akó'y waláng sadyá sa iyó!...

— ¿Sadyá? ¿anong sadyá pa ang sinásabi mo?

— Akó'y pinaparito *niyá* — ang matuling sagót ng bugaw ni Pati — akó'y pinaparito NIYA, ang ulit pang nanglalakí ang boses at saká minalas malas ang kanyáng kausap na tila bagá waring sinusukat ang kanyáng mga pananalitá.

Ang dating namúmulang mukhá ni Sawí, noón ay namutlá.

¿Sinóng *niyá* ang sinásabi ni Tamád? ¿Si Pati?

¡Oh, pangalang waláng kasingtamís, Venus na waláng kasinggandá!

Nápansín ni Tamád ang ganitóng

pagbabago ni Sawi, kayá't nagpatuloy ng pagsasalitá.

—Akó'y inutusan *niyá* rito upáng sabihin sa iyóng.....—at ang patalím ay untiunting ibinaón sa pusò. ni Sawi hanggang sa itó'y dumating sa mga sandaling humingí ng tawad kay Tamád sa kanyáng pagkápagigla.

—Ipagpaumanhín mo, kaibigan, ang aking pagkakamali: ganóng bilin *niyá* ang dalá mo sa akin?

At buóng pananabík na inulit-ulit ang ganitóng tanóng:

—Ipinagbilin *niyá* sa akin ang paós at marahang pakli ng inúusisa—na sabihin ko sa iyóng ikáw raw ay nagmámalakí ngayón.....

—Nagmámalakí!...

—Kung nálalaman mo kung ganong luhà, ang itinapon ni Pati ng dahil sa mga iláng araw na hindi mo pagdalaw sa kanyá...

—Luhà, lumuhà si Pati ng dahil sa akin?

—Lumuhà ng dahil sa iyó. Pag-

ká't kung dí akó namámali, ay .. tila, tila may hináhabol sa iyó.

—¡Ang *puri* niyá!—ang náibulóng ni Sawî sa sarili.

¡Puri!... mainam na puri ang sa isáng talimusák.

Samantalang si Sawî ay natítigilan sa mga ganitóng pag-lisip, si Tamád, sa kanyáng sarili'y waláng hintô na-mán ng kabubulóng:

—¡Talagáng *martir* nga ang bina-tang itó! ¡iláng sungay ang na sa ulo niyá! ¡mahigít pa sa isáng demonio sa impierno!

Pagkatapos ay hinaráp na pamuli ang kanyáng dinalaw at ang mga hulíng bigkás:

—Sawî: bukód sa pasabi ni Pati, ay nárito ang isáng sulat niyáng ipinadádalá sa iyó ..

At yumao nang waláng liwagliwag.

Nanabík si Sawî na binuksán ang libam.

Doó'y nabasa niya ang sumúsunód:

Ibon ko:

Mag-ísáng linggó na ngayóng akó'y iníulila mo sa laot nḡ mḡa himutók at pagluhà. ;Isáng linggóng hindî ka málkita, pará sa aki'y isáng linggóng pagkamatáy nḡ Dios!

¿Nálimot mo na kayâ ang kulang palad na si Pati? ¿nalimot mo na kayâ ang abâng mánanayaw, pagkatapos manakaw ang kanyáng PURI? ¿nálimot mo na kayâ ang mḡa dakilàng sandalî na dinanas sa kanyáng piling? ¿nalimot mo na kayâ ang mḡa dampî nḡ labî mong ibinakás sa aking mḡa pisnḡí, mḡa dampîng hanggá ngayó'y nararamdamán kong warî'y nag aalab pa sa apóy nḡ pag ibig? ¿nalimot mo na kayâ ang mḡa sandalîng sinamyô sa aking kandunḡan, sa ninḡas nḡ aking mḡa suliyáp, sa lambíng nḡ aking mḡa nḡitî, sa tunóg nḡ aking mḡa halík?

¿Nálimot mo na ba?

¿Nálimot mo na ba ang gabíng yaón

na ikáw ay máhimláy sa mġa bisig ko na, minsán, makalawát maikatlóng AWITIN ang mġa tagumpáy ni *Kupido*? ġnalimot mo na ba ang sandalġng yaón na iyóng isinimsim sa mġa labi ko nġ waláng kasingtamís na pulót nġ pagibig? ġnálimot mo na ba ang mġa sandalġng yaóng katasín sa mġa labi ko ang alak na nakalúlasġng ni *Kupido*?

ġNálimot mo na ba?

ġNálimot mo na ba ang mġa sandalġng, sa bugsó nġ iyong nag aapóy na damdamin ay sinabi mo sa aking: «Pati, ikáw ang pusó ko, ikáw ang buhay ko, ikáw ang diosa ko»?

ġNásaan ang pagtupád sa mġa ganitóng pangakò?

ġAy, Sawi ko! jay, ibon ko! pumarito ka't sa lahút nġ oras ay bukás na áabutan mo ang hau'ang naging pugad nġ ating mġa ginintûang pangarap nġ ating mġa ligaya't aliw!

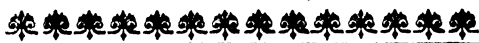
Si Pati, babaeng waláng káluluwá kundî pawàng lamán, ay nátutong magtirik ng mga karayom sa mga talatàng itó ng kanyáng liham, mga karayom na siyáng dumurò at sumigíd sa hayop, sa mabangís na hayop, na iníngatan ni Sawi sa pusò: ang pag-ibig sa kanya.

At noó'y isaísang nagbangon sa alaala ng binatà ang mga gunità ng nagdaán, parang mga patáy na sa tawag ng Mánunubos ay muling nag-silabás sa hukay ng líbingan.

At ang ganid, ang ganid na alagà ni Sawi sa kanyáng pusò, ay minsang nagbangon, umangil, pumalág, hang-gáng sa si Sawi ay mapatindíg sa pagkakáupò at ulit na masabing:

—¡Pati, Pati, papariyanán kita!...

WAKAS.

Hating gabí.

Madilím, maulap ang langit, at ang hangin na animo'y isáng mahabàng hiningá, ay kasalukuyang nagníngit-níngit; kayá't bawát datnín ng kanyáng malakás na hampás ay tumutunóg. umáangil na anakí'y tumátanggáp ng isáng ubos díng sampál.

Mápamayámayá'y bundókbundukang usok ang napatánaw sa malayò.

Makasandali pa'y bumuhos ang ulán.

Mga kulóg na nakabíbingáw ang dumadagundóng sa lupà, at sa langit ay nagháhagarán ang matatalím na lintík na anakí'y mga gintóng ahas.

Sa malapad na liwasan ng Azcárraga, sa oras na itó ay isáng mahiwagang naglálamay ang napamámasíd.

¿Sinó siyá?

¿Sinóng káluluwá ang matapang na naglálamay sa gitná ng ganitóng sigwá?

Nagtútumulin sa kanyáng paglakad, tungó ang ulo, at waláng lingóng-likód.

Ngayó'y dumáratíng na siyá sa tapát ng bahay na nátitirik sa gawíng kaliwá ng líwasan. Sa bahay na itó'y waláng tumátanglaw kundi ang isáng ilaw na kúkutikutitap.

Hakbá nghakbáng na tumungó sa pintáang noó'y nálalapat pa ang dalawáng dahon, ngunít nang siyá'y nálalapit na ay siyáng pagkabukás nitó sa tawag ng isáng nakatalukbóng na itím.

At isáng mukhá ang sumilip doón, mukháng babae, pang mukhá ni Patil!

—¿Pumarito pa kayá?—ang tanóng sa mananayáw ng aninong tumawag sa pintô.

—Hindi na; marahil ay hindi, pagkát umúulán. Tumulóy ka.

Ang pinagsabihan ng ganitó ay tuluyang pumasok sa loób.

Samantalà, ang naiwan sa labás, ang unang násumpungán natin sa harap ng ganitóng námasdán, ay minsáng napakagát-labí at ang nagngángalit na turing:

— ¡Oh, tila dinadaya akó!

At sandaling natigilan na áandáp-andáp ang loób.

¿Sino ang kanyáng pinapasok? Kilos lalaki, lalaki sa kanyáng tayô, kilos at pangangatawan.... ¡Dinádaya akó! ¡dinaya akó!! Pati, Pati, magbabayad ka, pagka nagkátaóng napa-tunayan ko ang aking panibughô!

At ipinatulóy ang kanyáng paglakad: sandaling tumigil sa labás ng pintûang pinasukan ng unang nákita na natin, at pagdatíng doón ay marahang nakimatyág. Walá, walá siyáng marínig.

Minsáng itinulak ang pintûan, patakbóng pumasok sa loób, at bálos sa isáng lundág lamang ay dumatíng sa itaás ng bahay.

Nang naroroon na'y isáng káluskusan sa may dakong silíd ang kanyáng náhiwatigan.

—¿Sino ang nag-uusap na naririnig ko?

¡Tinig ni Pati ang isá at ang isá ay tinig lalaki!

—¡Ngítngít ng Dios!.. ¡tináksíl akó!
¡¡tináksíl akó!! ¡¡¡tináksíl akó!!!...

Ang katulad ng isáng balíw na labnót ang buhók, nagaalab ang dalawáng-matá, na pumasok sa loób ng silíd.

¡Oh, kataksilán!...

—¡Si Pati, sa piling ni Tamád!

Si Sawí (na di ibá't kundî itó ang dumating) sa harap ng gayóng pag-yurak sa kanyáng dangál ay bigláng dinatnán ng isáng dilím ng tingín.

Lumapit sa dalawá na bumubugá ng apóy ang paningín, nanínindíg ang mga balahibong animo'y maliliít na pakòng nagtimò sa kanyáng balát, at bágo nilurhán sa mukhá si Pati, nilurhán sa mukhá si Tamád, at si Pati at si Tamád ay kapuwàng pinisíl sa liíg ng tig-isáng kamáy.

— ¿Dios ko? — ang panabáy na sam-
bit ng mga sinakál.

Noón ay minsáng nabuksán ang
mga labì ni Sawi, mga labìng nag-
dúrugúan pa sa baón ng ngipin,
at ang matunóg na sigáw sa lalaki:

— ¡Imbíl...

At sa babae'y

— ¡Magdarayál...

Si Pati'y hindi nakahuma.

Si Tamád, na warì'y nadaráng sa
alab ng poót ni Sawi, ay umambáng
tátakbó.

Ngunit, ang malalakíng dalirì ng
binatà ay lumatay noón sa mukhá
ng bugaw:

— ¡Anák ni Lusiper! ¿Ibig mong
tumanan? ¡Ah, duwág!

— ¡Patawad!...

— ¡Patawad!.. ¿patawarin kitá pag-
katapos dumhán ang pagkatao ko?
¿patawarin kitá pagkatapos na akó'y
maibulíd sa impierno, pagkatapos na
akó'y matuksó, at akó'y malinuláng?

— Hindi na...

— Hindi na... ¿hindi na, pagkatapos

na akó'y masipsipán ng katás, pagkatapos na akó'y maghirap, pagkatapos na akó'y mainís sa kandungan ng babaeng itó?—at sabay itinurò si Pati, na noó'y nangangatal sa takot.

—At ikaw—ang pihit dito—na naging dahil ng aking mga kasawiang dinanas; ikaw, na naging dahil ng aking pagkakapalayô sa mga dating kaibigan; ikaw, na naging dahil ng aking pagkakapalayô sa amát iná, ng pagbawî sa akin ng kanilang pagmamahál; gusaan ang pusò mo upang akó'y gantihin ng ganitong kataksilán? Mainam na bayad sa pilak ko na iyóng nilusaw; mainam na bayad sa dugô ko na iyóng ininóm!

Si Pati ay nangínginíg na sumagót:

—¡Patawarin!..

—Gálalaman mo, Pati—ang patuloy ni Sawî—gálalaman mo kung gaano ang naging halagá ng pagibig ko sa iyó? Pilak, maraming pilak... gintô, gintong dakótdakót. Gintô't pilak na bawâ't piraso'y nag-

kákahulugán ng isáng sarong pawis, isang sarong dugô ng aking mga banál na magulang.

—¿At ang pangalan ko—ang dug-tóng na hálos mahirin sa nag úuna-háng piglás ng mga salitâ—ang aking pangalang ngayó'y siyang han-tungán ng lahat nang pulà, ngayó'y isáng sukal na kinarírimariman ng lahat nang bibíg, paris ng pagkarima-rim sa isáng pusali, sa isáng tamba-kan ng mabahòng yagít? ¿saan mo inilagáy ang pagkatao ko?

Si Pati'y hindi sumasagót.

Nagpatuloy si Sawi:

—¡Ah, ngayó'y lúbusan nang pina níniwalàan ko ang sabi ng mga páha-yagáng sa mga *palaisdâan* (bahay-sáyawan) na nilalangúyan mo ay wa-láng ibáng nápapausíng kundi pawàng isdáng kapak, isdáng pawàng kintáb ng kaliskís ang námamalas sa labás, bago'y pawàng burak ang lamán ng loób!

—¡Sawi, patawad... akó'y waláng sala!

—Waláng sala!...—at guinuhit noon sa gunitá ni Sawi ang mga pama-maraáng ginawá sa kanyá ng mána-nayaw, ang unang pagtatagpô nilá sa isáng handaan, ang pagkakadalaw niyá sa bahay-sáyawan, ang mga kasinungalingang sinabi sa kanyá ni Tamád tungkól sa kabuhayan ng ba-baeng itó, ang labát ng yaón ay napagkurò niyang pawang laláng lamang na iniumang sa kanyá, upáng siyá, tagálalawigang waláng kamalayan sa buhay-Maynilà, ay magiliw na pumasok sa lambát ni Pati, na gaya ng isáng isdâ sa pabahay ng baklád.

At lalò pang nag-alab ang kanyang damdamin, lalò pang nag-ulol ang kanyang poót; kayá't sa isáng paglalalahò ng isip ay minsang dinaklót si Pati sa kanyang gulónggulóng buhók, at ang tanóng dito sa buháy na tinig:

—Walá kang sala, ang sabi mo?

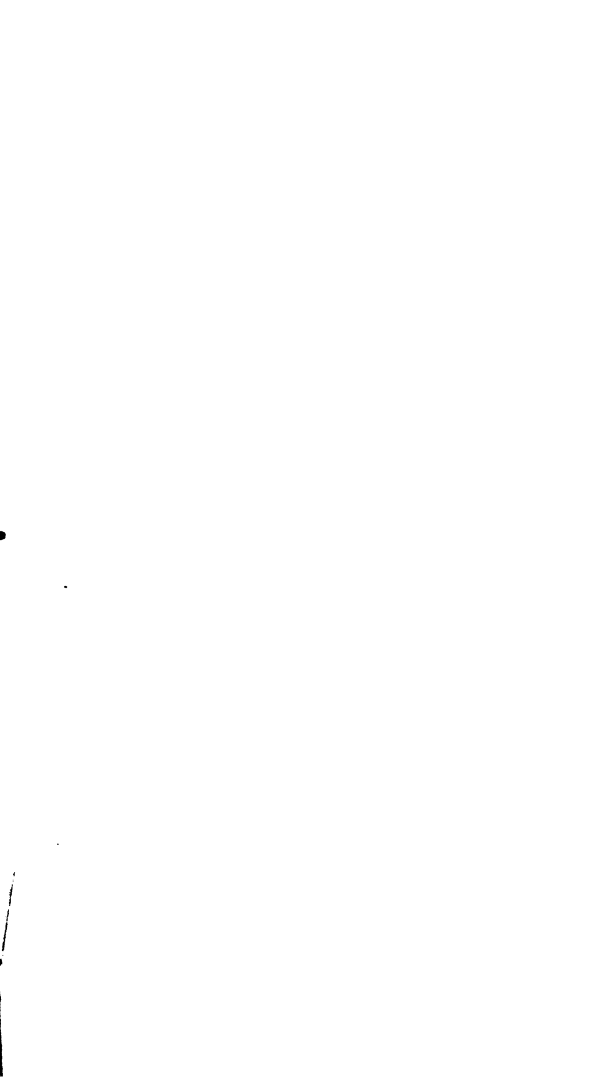
—Walá, waláng waál.

—¿At bakit, bakit walâ kang kasalanan sa aking pagkakapálunġi?

Si Pati, sa ganitóng tanóng, ay kimî at halos pabulóng na sumagót:

—Pagká't alám mo nang akó'y
MÁNANAYAW...

BAGONG PARE

NOBELANG TAGALOG

NI

Ros. Almario.

KASALUKUYANG TINATAPOS SA
LIMBAGAN

“Pinatatawad Kitá!.....”

Nobelang Tagalog na ipinagbibiling kasalukuyan sa lahat ng Librería dito sa Maynila, sa halagang Isang Peseta.

Maykatha: MATANGLAWIN.

Huling Habilin

(NOBELANG TAGALOG)

KATHA NI

Maximino de los Angeles.

Ipagbibili sa lahat ng Librería, buhat sa unang araw ng Juliong papasok, 1910.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 05170 9718

